

твитѣ си преследва и въ вода, кждето плува отлично.

Пализеръ — който е ималъ щастието, да убие 5 такива чудовища — мечки, разказва за опасността при този ловъ. Ранена, сивата мечка се озвѣрва и тогава е опасна и за най-смѣлия ловецъ. Ето защо ловците на сиви амер. мечки сж на особена почитъ отъ мѣстното население. Обаче малките и на тази мечка сж кротки и много занимателни. Пализеръ, като се връщалъ въ Европа водилъ съ себе си едно такова мече. На парахода мечето било толкова игрово и занимателно, че презъ цѣлото пжтуване занимавало пжтниците и имъ облекчавало дългото и изморително пжтуване.

Бѣла мечка

(Полярна мечка)

Въ далечния северъ, въ страната на вѣчните ледове, земята е рѣдко населена. Селища има въ нѣкои отъ островите и крайбрежията, чиито брѣгове се миятъ отъ водите на ледовития океанъ.

Мжчно се прониква въ тѣзи далечни страни. Има много трудности, които възпиратъ пжтешественика — изследователъ. Копко научни експедиции сж загивали въ дебелиятъ ледове! Героични сж подвизите на смѣлчаци, изследователи на полярните страни, като Норденшилдъ, Амундзенъ, а напоследъкъ Нобиле, чийто имена се знаятъ отъ цѣлъ свѣтъ. Но мжнотиите при изследването на полярните страни сж не само отъ голѣмия студъ и грамадните снѣжни и ледени маси. Пжтешествениците сж изложени и на други опасности — нападение отъ дивитъ звѣрове.

Къмъ полюса е царството на бѣлата — *полярна* — мечка. Грамадното ѣ царство започва отъ източните и сев. брѣгове на сев. Америка — Худзоновия и Бафиновия заливъ, студения Лабрадъръ, вледенената Гренландия и на северъ отъ Скандинавския полуостровъ: — островъ Шпицберенъ, руската Нова-земя, до полюса — крайния северъ.

Бѣлата мечка е по-голѣма отъ нашата обикновена